

N:o 145.

Af herr **O. R. Themptander**, *i anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående statsverkets tillstånd och behof.*

I det extra anslag, som under senare år varit uppfördt å sjunde hufvudtiteln för skogsodlingens befrämjande å enskildes skogar, har af Kongl. Maj:t i år föreslagits en förhöjning från 25,000 kronor till 50,000 kronor, hvilken senare siffra visserligen icke kan synas för hög i betraktande af den viktiga angelägenhet, hvarom här är fråga. Då emellertid den kongl. propositionen lemnar oförändrad den nuvarande bestämmelsen om anslaget användning, enligt hvilken anslaget är afsedt att jemte de medel, som af landsting eller hushållningssällskap för ändamålet anvisas, understödja enskilda skogsodlare genom tillhandahållande af skogsfrö och plantor till billigt pris eller beredande af kostnadsfritt biträde vid skogsodlingsarbeten, torde med skäl kunna ifrågasättas, huruvida icke denna begränsning af medlens användning är väl snäf i synnerhet efter anslaget höjning. Det gifves nemligen flera andra sätt för uppmuntran och befordran af en bättre skogsvård än det ofvan angifna, såsom, för att anföra några exempel, premiering af väl utförda och värdade skogsodlingar, understöd för utdikning af mossar inom skogsområden, samt förvärfvande åt hushållningssällskap för viss tid af dispositionen öfver marker, tjenliga till skogsbörd. Genom att jemväl härtill kunna använda ifrågavarande medel skulle säkerligen i många fall mera uträttas för en god skogsvård, än om man är inskränkt till det nu föreskrifna sättet för medlens användning.

Jag tager mig därför friheten föreslå,

att vid beviljande af det å sjunde hufvudtiteln uppförda anslag till skogsodlingens befrämjande må fogas sådana bestämmelser, som möjliggöra anslaget användning ej blott på hittills tillämpadt och i den kongl. propositionen föreslaget sätt, utan jemväl för andra ändamål, som äro egnade att befordra en god skogsvård å enskildes skogar.

Stockholm den 28 januari 1896.

O. R. Themptander.

N:o 146.

Af herrar **H. Andersson** i Nöbbelöf och **M. Dahn**, *om skrifvelse till Kongl. Maj:t angående utredning i fråga om riksgäldskontorets eller riksbankens öfvertagande af vissa allmänna hypoteksbankers obligationer.*

Det väcktes vid sistlidne riksdag åtskilliga motioner inom båda kamrarna gående ut på att åstadkomma lättnader i de dryga lånevilkor, hvarunder delegarne i våra hypoteksföreningar i vår eljest på billigt kapital kännetecknande tid tryckas.

Man hade left in i den sangviniska förhoppningen att de obligationer till ett belopp af 120 millioner kronor, som under åren 1895—1897 blefvo fria till konvertering, skulle kunna med fördel konverterats efter en räntefot af $3\frac{1}{2}$ procent; en förhoppning, som föröfrigt inga-